Μονὴ «Ἁγίου Στεφάνου τῶν Μετεώρων.»

Οἱ ὑπὲρ τὴν Καλαμπάκαν ὑψαύχενες αἰρόμενοι βράχοι γνωστότατοι ὑπὸ τὸ ὄνομα «Μετέωρα» ὡς ἐκ τῆς ἐκπληκτικῆς αὐτῶν πρὸς τὰ πέριξ χθαμαλὰ ἀντιθέσεως καὶ τῆς ἀσφαλείας, ἣν παρείχοντο πρὸς πᾶσαν ἐπιβουλὴν ἢ ἐπιδρομήν, δὲν ἠδύναντο ἢ νὰ ἐφελκύσωσι τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τῶν Ἀρχόντων τοῦ Βυζαντίου, ὅσοι τῷ μυστικισμῷ χαίροντες εὐκόλως ἀντήλλασσον πρὸς τὸ ῥάσον τὴν ἁλουργίδα. Τοιουτοτρόπως αἱ θεόξεστοι οὗτοι ὀλύμπιοι στῆλαι ἐστεφανώθησαν πᾶσαι δι' εὐκτηρίων οἴκων καὶ ἱερῶν ἱδρυμάτων εἴκοσι δὲ καὶ τέσσαρα ἠριθμοῦντο μοναστήρια ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου οἴστρου. Ἀλλὰ τὸ τρικυμιῶδες καὶ βαρυκύμαντον τῆς τουρκοκρατίας πέλαγος ἠδυνήθησαν νὰ διαπλεύσωσι καὶ προσορμισθῶσιν ὁπωσδήποτε σῶα εἰς τὸν περιπόθητον τῆς Παλιγγενεσίας λιμένα τέσσαρα μόνον, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀνθεῖ καὶ ἀκμάζει ἡ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Μονή. Ἡ Μονὴ αὕτη, διὰ λόγους γνωστούς, εἰς βαρέα ὑποκύψασα χρέη, εἶχε περιέλθει εἰς ἀποσύνθεσιν, ὅτε τῷ 1847 ἀναλαβὼν τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ὁ ἐκ τῆς κουρᾶς αὐτῆς κ. Κωνστάντιος Γεωργίου, διατηρήσας δὲ τὸ ἀξίωμα αὐτοῦ ἐπὶ 37 ἔτη, μέχρι σήμερον, ἠδυνήθη καὶ τὰ χρέη νὰ ἀπαλείψῃ καὶ τὰς οἰκοδομὰς νὰ ἀνακαινίσῃ καὶ καθωραΐσῃ καὶ τὰ κτήματα νὰ αὐξήσῃ καὶ πάντα νὰ διαθέσῃ εἰς τρόπον, ὥστε ἐν μέσῳ τῆς κύκλωθεν, ὡς πρὸς ταῦτα ἂς εἴπωμεν, ἐρημίας καὶ ἀθλιότητος, ἡ ἱερὰ αὕτη Μονὴ να διαλάμπῃ καὶ διακρίνηται καὶ ἐπισπᾶται τὸν ἔπαινον παντὸς ἐπισήμου ξένου τὰ Μετέωρα ἐπισκεπτομένου. Τὴν ἀνθοῦσαν ταύτην Μονὴν ἐπεσκέφθη ἐν σώματι καὶ ἡ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν μερῶν διεθνὴς ἐπιτροπὴ καὶ ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἄναξ. Καὶ ὅμως ἐνῷ τοσαῦτα βροχηδὸν διενεμήθησαν ἐνταῦθα παράσημα, οὐδεὶς τῶν παρρησίαν ἐχόντων συνέστησε τοῦτο καὶ ὑπὲρ τοῦ τοσαῦτα καμόντος ἐπὶ τέσσαρας δεκαετηρίδας Κωνσταντίου, τοσαῦτα δὲ καὶ εἰς τὸν βωμὸν των Μουσῶν προσκαύσαντος θυμιάματα, αὐτοῦ πάντοτε ὑπερέχοντος ἐν πάσῃ ὁποίᾳ συνεισφορᾷ καὶ δαπάνῃ. Εὐτυχῶς ὅμως δὲν ἔμεινε καὶ ὅλως ἀβράβευτος ὁ καλόγηρος οὗτος, καὶ ἰδοὺ περὶ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος κηρύττεται ἔκπτωτος τῆς ἡγουμενίας! ὡς ἀνίκανος διοικεῖν!!! πέμπεται δὲ Ἀθήνηθεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ κ. Γρηγόριος Ἀντωνιάδης. Καὶ περὶ μὲν τοῦ νέου τούτου ἡγουμένου οὐδὲν ἔχομεν εἰπεῖν· τιμῶμεν δὲ αὐτὸν ὡς λόγιον ἄνδρα καὶ θὰ ἐπαινέσωμεν ὡς συνετόν, ἂν νέηλυς ὢν καὶ τῶν ἐνταῦθα ἄπειρος, δείξῃ ὅτι δύναται νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς πρακτικῆς τοῦ προκατόχου του πείρας. Περὶ τῆς παύσεως ὅμως τοῦ κ. Κωνσταντίου ἐπιμείναντες νὰ ἀνεύρωμεν τὸν λόγον δὲν ἠδυνήθημεν. Εἶπον ἡμῖν τὴν ἔλλειψιν σεβασμοῦ πρὸς τὸν προϊστάμενον Ἀρχιερέα Σταγῶν· ἀλλὰ τοῦτο ἠδύνατο να διορθωθῇ καὶ δι' ἄλλων μέσων, ἢ καὶ διά τινος πειθαρχικῆς ποινῆς· εἶπον ἡμῖν ἄλλα καὶ ἄλλα, ἀλλὰ πάντα ἐφάνησαν ἀνεπαρκῆ. Ἰατρῶν δέ τινες παῖδες ἠθέλησαν νὰ ἐξηγήσωσι ἡμῖν ἰατρικῶς τὸ πρᾶγμα λέγοντες, ὅτι ὥσπερ ἡ μεγάλη ἀτονία οὕτω καὶ ἡ ὑπερβάλλουσα εὐεξία ἐπικίνδυνος ἀποβαίνει· ἡ δὲ ἐπιστήμη ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι συνιστᾷ τὴν ἀφαίμαξιν. Τῇ ἀληθείᾳ λίαν πειστικὰ ἐφάνησαν λέγοντες, ἀλλ' ἡμεῖς μὴ θέλοντες ν' ἀκούσωμεν τὸ «Μάντι κακῶν» ἐπαφίεμεν εἰς τὸν σοφώτατον χρόνον τὴν ἀλάθητον ἐξήγησιν ἀρκούμενοι ἐν τῷ παρόντι νὰ κηρύξωμεν ὅτι ἡ Πατρὶς τὴν μεταβολὴν ταύτην προσεῖδε μὲ ἀποστροφὴν καὶ ἀπογοήτευσιν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Πρό τινος χρόνου ὁ κ. δήμαρχος, καταλαβὼν ξένα γήπεδα, ἔπηξεν ἐκεῖ καλύβας τινας ξυλίνους, ἃς ἐμίσθωσεν ὡς κρεοπωλεῖα. Ἀνεξαρτήτως τοῦ σφετερισμοῦ ξένων δικαιωμάτων, τὸ μέτρον ὑπῆρξε καλόν, διότι ὄντως ἡ θέσις παρὰ τὸν ποταμὸν κειμένη εἶναι καταλληλοτάτη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Τίς ὅμως θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἐν τῇ κεντρικωτέρᾳ τῆς πόλεως θέσει, ἤτοι ἐκεῖ ἔνθα ἄλλοτε ὑπῆρχον τὰ κρεοπωλεῖα, ἅτινα βεβαίως ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς καθαριότητος μετηνέχθησαν παρὰ τὸν ποταμόν, ὑπάρχουσ σήμερον τα σφαγεῖα; Καὶ τότε πρὸς τίνα σκοπὸν ἐγένετο τῶν κρεοπωλείων ἡ μεταφορά; Πρότερον τοὐλάχιστον δὲν ὑπῆρχον τόσα αἵματα καὶ κόπροι καὶ ἄλλαι ἀκαθαρσίαι ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀγορά, διότι ὡς γνωστὸν τὰ σφαγεῖα τότε ἦσαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ. Μὴ ἆρά γε ἐγένετο ἀμοιβαία μετάθεσις τῶν σφαγείων καὶ κρεοπωλείων;

Παρακαλοῦμεν ἐν τούτοις τοὺς ἁρμοδίους νὰ λάβωσι σύντονα μέτρα, διότι εἶναι ἀδύνατον νὰ διέλθῃ τις ἐκεῖθεν χωρὶς νὰ πάθῃ ἡ ὄσφρησις αὐτοῦ. Παρὰ τοῦ δημάρχου καὶ τῶν περὶ αὐτὸν εἴμεθα ἀπηλπισμένοι, διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐξοικειώθησαν μὲ τοιούτου εἴδους ἀρώματα, καὶ οὐδεμίαν αἰσθάνονται ἀνάγκην νὰ μεριμνήσωσι περὶ τῆς δημοσίας ὑγείας.

— Ἡ κατάστασις τοῦ ταχυδρομείων εἶναι ἀπελπιστικὴ πλέον. Ἀπὸ τῆς 2ας Φεβρουαρίου ἔχομεν νὰ λάβωμεν εἰδήσεις ἐξ Ἀθηνῶν, ἐνῷ ἐλάβομεν τοιαύτας ἐκ Ρωσίας καὶ Ρουμανίας. Εἶναι ἐν τροπῇ ἐπὶ τέλους, χάριν τῶν ξένων ἰδίως οἵτινες παρεπιδημοῦσιν ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἐάν, ὡς λέγεται, αἱ χιόνες ἐμποδίζωσι τὴν διὰ ξηρᾶς μετάβασιν τῶν ταχυδρόμων, ὑπάρχουσιν εὐτυχῶς καὶ ἄλλαι ὁδοί, ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἀτμόπλοια ἅτινα καθ' ἡμέραν καταπλέουσιν ἐκ Πειραιῶς εἰς Βῶλον. Εἰς τοιαύτας περιστάσεις, καθ' ἃς μέγιστα συμφέροντα τοῦ λαοῦ διακινδυνεύουσιν, αἱ κυβερνήσεις δὲν δεσμεύονται ὑπὸ τῶν συμβάσεων, ἀλλὰ διὰ παντὸς τρόπου προσπαθοῦσι νὰ εὐκολύνωσι τὴν συγκοινωνίαν, ὑποβαλλόμεναι ἐν ἀνάγκῃ καὶ εἰς ἐκτάκτους δαπάνας.

Σ. Τ. Ἦλθε τέλος πάντων τὸ ταχυδρομεῖον τῆς 7ης καὶ 8ης Φεβρουαρίου. Εἴχομεν στοιχειοθετήσει τ' ἀνωτέρω ὅτε μᾶς ἔφερον τὴν εἴδησιν ταύτην. Ἀλλὰ τὰ λοιπὰ καθυστεροῦσιν εἰσέτι.

— Ἐπληροφορήθημεν μετὰ θετικότητος ὅτι τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν βακουφίων Ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς διεφώνησαν μεταξύ των ἐν πολλοῖς, ὅτι δὲ τὰ διαφερόμενα Κράτη ἀνηνέχθησαν εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις πρὸς λύσιν τῆς διαφωνίας. Συνεπῶς α

ασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διεκόπησαν.

— Τοῦ λόγου δὲ περὶ τούτου συμπεσόντος, ἀποροῦμεν πῶς ἡ ρνησις δὲν ἐζήτητε μέχρι τοῦδε παρὰ τῶν ἑλλήνων ἐπιτρό τὸν σκοπὸν τῆς διετοῦς σχεδὸν ἐν Λαρίσσῃ διαμονῆς αὐτῶν τυποῦμεν τὴν ἀπορίαν ταύτην διότι, ὡς γνωρίζομεν κάλλιστα, ξιότιμοι ἐπίτροποι, διέμενον καὶ διαμένουσιν ἐν Λαρίσσῃ τρώτες καὶ κοιμώμενοι μόνον, τινὲς δὲ καὶ θησαυρίζοντες πρός τοῦ, ὅτι δὲ καὶ αὐτὴν τὴν παχυτάτην ἀντιμισθίαν αὐτῶν φέρει αὐ κατ' οἶκον εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς κλητήρ τις, καὶ τοῦ ὅπως μὴ κοπιάζωσιν αὐτοὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸ ταμεῖον.

— Παρακαλοῦμεν θερμῶς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα νὰ στήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ ἀνηκούστων παρανομιῶν, αἵτιδιαπράττονται ἀτιμωρητεὶ καὶ καθ' ἑκάστην σχεδὸν ὑπὸ τῶν ήρων τῆς δημαρχίας. Ἐν διαφοραῖς μεταξὺ πολιτῶν ἐπεμβαίιν αὐτοὶ κανονίζοντες κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν ὑπόθεσιν. Ἀναλό δὲ τῶν συμπαθειῶν τοῦ κ. δημάρχου, προστατεύουσι σήμεμὲν τὸν ἕνα, αὔριον δὲ τὸν ἕτερον τῶν ἐνδιαφερομένων, ἰδίσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατοχὴν γηπέδων ἢ οἰκιῶν. Προχθὲς ἀστυκὸς κλητὴρ μετέβη ἄνευ δικαιώματος καὶ ἐμπόδιζεν εἰς Πυρ. ον τὸν Ἰωάννην Βουτζελᾶν, ἀνεγείροντα καλύβην ἐπὶ γηδου ἀνήκοντος αὐτῷ, χθὲς δὲ πάλιν δύο κλητῆρες ἔδειραν γέροντα Ἀντώνιον Βέγιον καὶ ἠπείλησαν αὐτὸν νὰ παύσῃ καλγῶν μικρόν τινα κῆπον τῆς οἰκίας ἣν ἔχει μισθώσει παρὰ τῆς κτητρίας Ὀθωμανίδος πρὸ δύο ἐτῶν, ἐξακολουθῶν ἔκτοτε νὰ ρώνῃ τὸ μίσθωμα τακτικῶς.

Ἐν τίνι δικαιώματι τὰ ὄργανα τῆς ἀστυνομίας ἐπεμβαίνουσιν ὑποθέσεις τοιαύτας; Πρὸ πάντων δὲ ποῦ βασιζόμενα διαταράττουσι τὴν οἰκιακὴν ἡσυχίαν τῶν πολιτῶν, εἰσερχόμενα παραως ἐν ταῖς οἰκίαις καὶ μετερχόμενα καθήκοντα δικαστοῦ;

Αὐτὰ εἶναι πρωτότυπα καὶ μόνον ἐν Τρικκάλοις λαμβάνουσαν. Νομίζομεν δ' ὅτι πρέπει νὰ τιμωρηθῶσι οἱ θρασεῖς τολμη, οἱοιδήποτε καὶ ἐὰν ἦναι οὗτοι. Οὐδενὶ ἐπιτρέπεται τὸ ἐγκληεῖν ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ μάλιστα. Ἐὰν ὁ δήμαρχος ἢ οἱ περὶ αὐτὸν ζουσιν ὅτι δύνανται νὰ καταχρῶνται τῆς ἐξουσίας των, δέον ὁ γγελεὺς νὰ διδάξῃ αὐτοῖς τὰ ὅρια τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν διμάτων ἑκάστου.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις φιλολογικὸς σύλλογος «Παρνασσὸς» καὶ ἡ τορικὴ καὶ Ἐθνολογικὴ Ἑταιρία τῆς Ἑλλάδος» συνέλαβον τὴν αν ἰδέαν νὰ πανηγυρίσωσι τὴν 25ην Μαρτίου, ἐπέτειον τῆ κῆς ἡμῶν ἀνεξαρτησίας, δι' ἐκθέσεως ἀντικειμένων ἱστορικῶν, των σχέσιν πρὸς τοὺς ἐνδόξους ἄνδρας τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος κα πράξεις αὐτῶν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ διὰ προκηρύξεως καταλλήλου ῦσι παρὰ τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλλήνων οἱαδήποτε σῳζόμενα παρ' οῖς μνημεῖα, ἤτοι εἰκόνας, ὅπλα, σημαίας, στολάς, αὐτόγραφα, ἐξαρτήματα πλοίων μαχίμων, λάφυρα κ.λ.π.

Προτρέπομεν καὶ ἡμεῖς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν νὰ ἀποστείν ὅσα τυχὸν εὑρίσκονται παρ' αὐτοῖς τοιαῦτα ἀντικείμενα. ὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως αΐδιος, ἡ δὲ ὑπὲρ τῆς μνήμης αὐτῶν τελουμένη πανήγυρις δέον νὰ ὑπάρξῃ ὅσον ἔνεστι λαμπρὰ καὶ ἐπιβάλλουσα.

— Αἱ ἀποκρέω διῆλθον ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ! ἐξαιρετικῶς μόλα ταῦτα φέτος εἴδομεν καὶ μετημφιεσμένους τινας, ξένους βεβαίως, διότι οἱ Θεσσαλοὶ ἐν γένει συνειθίζουσι νὰ μεταμφιέννυνται τὴν ἐποχὴν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου ἔτους.

— Ὁλόκληρος καὶ οὐχὶ ἀπόκεντρος συνοικία, ἡ παρὰ τὴν ἀγορὰν συνοικία «Μπενοβὰ σωκάκι» ὑπὲρ τὰς ἑξήκοντα ἀριθμοῦσα οἰκίας, οὐδὲ ἑνὸς ἠξιώθη φανοῦ ὑπὸ τοῦ καλοῦ κἀγαθοῦ δημάρχου ἐπειδή, φαίνεται, θεωρεῖ αὐτὴν κομματικῶς ἀλλοτρίαν. Τοῦτο λέγομεν, διότι δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι διεξέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ κ. δημάρχου, οὗτινος ἡ ὀξυδέρκεια ἐξικνεῖται καὶ πέραν τοῦ Καραμαλῆ καὶ Κουκουτζιάμι.

— Εἰς τὰ ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου παρελθόντος φύλλα τῶν ἐφημερίδων Αἰῶνος καὶ Παλιγγενεσίας ἀνέγνωμεν μετὰ λύπης τὴν ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ «Ἐλπίδι» τελευτὴν τοῦ πρώην μὲν ἐπισκόπου Βελλᾶς, ἐσχάτως δὲ Καθηγητοῦ τοῦ γυμνασίου Λαμίας κυροῦ Γερμανοῦ, καὶ τὴν ἐξ ὀλιγωρίας τῶν ἁρμοδίων κηδείαν αὐτοῦ ἄνευ τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸν βαθμόν του τιμῶν. Σπένδοντες ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μουσοτραφοῦς τούτου Ἱεράρχου δάκρυ σεβασμοῦ προαγόμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἑαυτοὺς ἠτίμωσαν οἱ στερήσαντες τὸν νεκρὸν αὐτοῦ τῶν ἐπικηδείων τιμῶν. Οἱ μετὰ στοργῆς ὅμως καὶ σεβασμοῦ περὶ τὸ φέρετρον αὐτοῦ συμπυκνωθέντες Ἠπειρῶται καὶ Μακεδόνες ὑπῆρξαν ἡ περίτρανος καὶ ἐξαιρετικὴ τῶν ἀρετῶν τοῦ μακαρίτου τιμή. Σχετικῶς δὲ πρὸς ὅσα περὶ τῶν περιπετειῶν τοῦ μεταστάντος Ἱεράρχου ἀναγράφει ἀκροθιγῶς ὁ Αἰὼν λέγομεν, ὅτι οὗτος ἐξέπεσε τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Κονίτσης (ἐκκλησιαστικῶς Βελλᾶς) οὐχὶ ὡς ῥᾳδιουργηθεὶς παρὰ τῇ Πύλῃ, διότι τότε ὁ πολιτικὸς ὁρίζων ἦτο αἰθριώτατος, ἀλλὰ διότι ὁ μ. Βελλᾶς ἐπιγιννώσκων εἴπερ τις ἄλλος τὴν ἀποστολήν του, καὶ κρείττων χρημάτων ὑπάρχων δὲν ἐθησαύριζεν ὡς οἱ πολλοὶ τῶν συναδέλφων του οὐδὲ ἀντεπεκρίνετο τὸ παράπαν πρὸς τὰς χρηματοδιψεῖς τῶν περὶ τὸν Ἰωακεὶμ β΄. ἀξιώσεις. Διὸ καίτοι τῆς ἐπαρχίας ἁπάσης διαμαρτυρομένης ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιερέως της, προκαταδικασθεὶς ὅμως ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐστάλη ὑπὸ συνοδείαν ἀναπολόγητος εἰς Ἄ[illegible]ος, ὅθεν δραπετεύσας κατὰ τὰς ζοφερὰς ἀνωμαλίας τοῦ 1877 ἦλθεν εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα καὶ ἀπεκατέστη [illegible] θηγητὴς ἐν τῷ γυμνασίῳ Λαμίας. Πατρὶς τοῦ εὐμούσου [illegible] του Ἱεράρχου ὑπῆρξεν ἡ ἐν Μακεδονίᾳ Βέρροια, ἐν ᾗ καὶ ἐδ[illegible]αξε πρὶν ἢ ἀρχιερατεύσῃ· καὶ ὡς ἀρχιερεὺς δὲ καὶ ὡς διδάσκαλος διεκρίνετο ἐπὶ φιλομουσίᾳ καὶ ἐθνικοῖς αἰσθήμασι καὶ οὐδέποτε τοῦ ἐνεργοῦ βίου του ἔλειψε διατηρῶν ἐξ ἰδίων ὑποτρόφους ἀπόρους, ἐν Ἰωαννίνοις, ἢ ἐν Ἀθήναις.

— Ὁ Σουλτάνος ἀπένειμεν ἀμνηστείαν εἰς ὅλους τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς μέχρι τοῦδε κρατουμένους ἐπὶ πολιτικοῖς δῆθεν ἐγκλήμασι. Συνεπείᾳ τούτου πολλαὶ χιλιάδες χριστιανῶν ἀνέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν αὐτῶν, πλεῖστοι δὲ ἐκ Θεσσαλίας καταγόμενοι, ἀφίχθησαν ἤδη εἰς τὰς πατρίδας των.

— Ἡ ὁλικὴ δύναμις τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν α΄. ἱσταμένου μηνὸς ἀνήρχετο εἰς 27,000 ἄνδρας, ἐξ ὧν ἀνήκουσιν εἰς τὸ πεζικὸν